

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedeje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam po nj, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele, toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vplačilne naročnine se ne osira. — Za ostanke se plačuje od peterostopne petivrtne po 12 h, če se ostanke enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovito pošiljati naročnine, reklamacije, ostanke, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Tudi na Kranjskem.“

Članek o narodnostnih in jezikovnih razmerah na ljubljanskih ljudskih šolah, ki smo ga priobčili pod gorenjim naslovom, je obudil splošno zanimanje v slovensko mislečih krogih. Vse pretresuje deplacirane z neovrženimi dokazi podprte navedbe tega članka in se bavi s vprašanjem, kako naj se te razmere premene in kaj naj se v to svrhu stori in vse priznava, da je narodnonapredno časopisje storilo veleslasužno delo, ko je razkrilo in pojasnilo te razmere.

Toda, izrazili smo se nekoliko presplošno. Klerikalcev ni med tistimi, ki se za to stvar zanimajo. Škofov list je pač v v sinočni številki priobčil vodeno notico, v kateri omenja to stvar, ali ne zaradi stvari same, ne zaradi slovenske koristi, nego samo zaradi svoje strankarske koristi.

S stvarjo samo se škofov list neče baviti, vprašanje o narodnostnih razmerah mu je tako soporno, da niti določno ni hotel povedati, s čim se je bavil dotični članek, kaj je bilo v njem razkrita in pojasnjeno. »Slovenec« je ta članek dal samo povod, da je spet malo zabavljaj na tisto preklicano slovensko-nemško zvezo, vsled katere ne more na kranjskem priti klerikalizem na krmilo. Glasilo tiste stranke, ki je na nemškem shodu v Reznu pristopila črni internacijonali, piše: »Ali je zato potrebna slovensko-nemška zveza, ali zato leže slovenski liberalci v prahu pred vlado? Če vidijo, kaj se godi na Kranjskem, naj izvajajo konsekvence.«

»Slovenec« moramo nekoliko poučiti očitvidno je, da njegov spomin peša.

Naše stranke ni ta zveza v borbi za slovenske narodne koristi nikdar ovirala. Dokaz tega je deželni zbor, v katerem so, odkar obstoji slovensko-nemška zveza, vedno edino in samo slovenski liberalci zastopali na-

rodne koristi, medtem ko so klerikalci vedno igrali samo vlogo mutastih statistov, če že niso direktno nasprotovali.

Prav v boju za slovensko šolstvo se je pokazalo klerikalno brezdomovinstvo. Koliko let so klerikalci nasprotovali odpravi tistega sramotnega dajanja letnih 600 gl. za vzgojevanje breznačajnosti med ljudskimi učitelji in vdali so se pritisku napredne stranke le z največjo nevoljo in samo zaradi tega, ker so bile nove volitve pred durmi. In kdo je nasprotoval z vso silovitostjo prizadevanju napredne stranke, da se ljudske šole v Ljubljani poslovenijo, kdo se je zavzemal za take »utrakvistične« šole, kot so bile poprej in so še danes na Koroškem? Slovenski klerikalci! Koliko let je že tega, a »Slovenec« se še vedno toži po tistih »utrakvističnih« šolah, čeprav lahko vsak dan vidi, koliko je slovenstvo v Ljubljani pridobilo s tem, da se je naredil konec prejšnjim ljudskoškolskim razmeram. Kako gore klerikalci za slovensko šolstvo, to pričajo germanizacijski zavodi naših nun, to pričajo dejstva, da je dr. Žitnik nekoč v dež. zboru omenil pomenaženo ljudsko šolo v Zagorju potem pa priznal, da je omenil ta dogodek samo iz nagajivosti, torej ne zaradi stvari same.

Narodno-napredna stranka je v trdem večletnem boju proti klerikalcem in Nemcem dosegla, da smo dobili v Ljubljani slovenske šole. Najboljša priča, da nas »zveza« z Nemci prav nič ne ovira v borbi za slovensko narodno korist, je prav to, da je napredno časopisje sprožilo novo akcijo glede ljudskega šolstva v Ljubljani. Če bi nam »zveza« z Nemci količkaj vezala roke, bi prav gotovo ne bili pojasnili vladajočih razmer in bi ne bili začeli z razkrivanjem dejstev, nego bi bili molčali, kakor molče klerikalci. Mi s temi razmerami nismo zadovoljni in

zato smo o njih podušili občinstvo; klerikalci so s temi razmerami zadovoljni in zato nečejo o njih niti govoriti. Sicer pa to nikogar ne bo presenetilo, saj ve že ves svet koliko je vredna narodnost črne internacijonale.

Vojna na Daljnem Vstoku. Poročilo generala Saharova.

General Saharov poroča generalnemu štabu z dne 31. pr. m.: Današnja noč je bila mirna. Do 6. ure zjutraj se ni niti na naši, niti na japonski strani streljalo. Po došlih poročilih ima Kurokijeva armada v taboru pontone, s pomočjo katerih namerava prekorati reko Tajci. Danes je neki vojte armade pri Šakanu in Kankvantunu prekorati reko. Ob 5. uri zjutraj so naše patrulje opazile, da je ena sovražna divizija z artiljerijo in konjenico pasizala brod. Japonci so prodirali v dveh oddelkih, in sicer proti zapadu in v smeri proti rudokopom v Jantaju. Voji, ki so že prekorali reko, so postavili stražo, da bi ščitile prehod drugih vojev preko reke.

Med sprednjimi voji se je danes vnela ljuta bitka, ki je trajala od osme ure zvečer do polnoči. Nato je nastal popolni mir. Tudi včerajšnja bitka se je končala s polnim našim uspehom. Mi smo obdržali vse svoje pozicije.

Sovražnik nas je opetovano napal in se večkrat že polastil naših sprednjih utrdb, a vsikdar smo ga z bajonetami zopet pregnali. Sovražnikove izgube morajo biti izredno velike; naše še niso dognane, a so brez dvoma tudi precej velike. Med ranjenci se nahaja tudi generalmajor Nrozovski. Tudi general baron Stakeljberg je bil ranjen, a je ostal v bojni vrsti. Zaplenili smo veliko množino japonskega orožja.

Bitka pred Liaojangom.

»Lokalanseigerju« se poroča iz Liaojanga: V ponedeljek je artiljerij-

ski ogenj ponehal šele okoli 8. ure zvečer. Zjutraj je sovražnik stopil v močno ofenzivo proti 3. armadnemu koru. Tu niso Japonci dosegli niti najmanjšega uspeha; dasi so naskakovali z največjo energijo ruske pozicije, vendar jih je vrgel nazaj sprva 23. kasneje pa 24. polk, in sicer s bajonetom. Najzadnje imenovani polk je na ta način odbil šest japonskih navalov. Dve japonski kompaniji ste bili od glavne armade odrezani; umaknili ste se nedaleč od ruskih pozicij v neko staro reduto, kjer so jih opazili Japonci in misleč, da so Rusi, jeli sprva s topovi, kasneje pa tudi s puškami streljati nanje. Usodepolna zmota je bila torej kriva, da so Japonci sami do zadnjega moža uničili dve svoji kompaniji. Od 4. ure naprej so Japonci osredotočili ves ogenj proti oddelkom na jugu, da bi pod zaščito tega ognja obšli rusko levo krilo. Videlo se je, kako se je voj za vojem pomikal proti vzhodu. Da bi Japoncem preprečili ta manever, so Rusi odposlali na isto stran eden polk in eno baterijo in so s topovi in puškami prisilili Japonce, da so se v popolnem neredu umaknili in zapustili vse svoje zavzete pozicije. Kasneje so Japonci osredotočili ogenj zlasti na južno fronto in na tretji kor. Brez števila krogel je frčalo po zraku. Ruske izgube še niso dognane, vendar pa po došlih podatkih ne bodo posebno velike. Največ so trpeli oni oddelki, ki so se udeležili boja z bajonetami. Nov energičen napad se pričakuje v torek, ker se zdi, da se bojev dne 29. pr. m. še ni udeležila Kurokijeva armada. V ruski armadi vlada velikansko navdušenje.

Rusko brojjavno agentstvo pa poroča iz Mukdena: V pretekli noči je vozil mimo Mukdena poseben vlak

z ujetimi Japonci proti severu. Priča kuje se še drugi vlak.

Japonci so naskočili opetovano ruske pozicije z bajonetami, a so bili odbiti na celi fronti. Sovražnikove izgube so velike. Rusi so zaplenili 40 japonskih topov.

Tudi poročila iz Londona niso ugodna za Japonce, dasi skušajo japonske neuspehe po možnosti previdno prikriti.

Po teh poročilih se je pričela ljuta bitka v torek zjutraj ob zori. Japonci so morali vzdržati več ruskih bajonetnih napadov, dočim so sami do 4. ure popoldne večinoma samo s topovi obstreljevali ruske pozicije. Do tega časa je divjala bitka večinoma južno in jugovzhodno od Liaojanga; sedaj se je koncentrirala proti črti, kjer so Japonci prodirali. Na cesti iz Fengvangčanga v neposredni fronti pri Hiaofanlumu so Japonci z vso trdovratnostjo skušali zavzeti neki grič. Dasi so Rusi ves ogenj koncentrirali tjakaj, vendar so japonski voji še večkrat ponovili ta poskus. Težak artiljerijski ogenj, ki je trajal celi dan do 7. ure zvečer, ni donesel nobeni strani zaželjenega uspeha. Vendar pa se zatrjuje, da so Rusi pri Venčušanu odbili vse japonske napade.

Druga londonska poročila pa pravijo: V torek se je vnela obupna bitka pri Liaojangu. Cela južna fronta je zavita v bel dim, topovi grme oglušljivo. Množica ranjenec se že nahaja za bojno vrsto, več topničarjev je bilo raztrganih na kose in topovi so pokriti s svežo krvjo. Japonska pehota je prodirala po železniški progi, toda Rusi so dobili v kritičnem trenutku pomoč in so ustavili japonsko prodiranje. Ruske pozicije obkoljujejo v polkrogu Liaojang. Japonski poskusi, obiti rusko krilo, so bili brezuspešni.

Vsa poročila, celo iz Japoncem prijaznih virov, se torej strinjajo v tem, da je jela Japonce vojna sreča, ki jim je bila doslej še vedno zvesta

LISTEK.

Na poti.

Josip Knaflič.

Ponoči na samotni cesti sem došel nekoč moža, ki je peljal za seboj prazen ročni voziček. Pridružil sem se mu in skupaj sva korakala potem dolg kos pota.

Bil je moj drug majhen star kmet, čigar život se je močno nagibal k zemlji, ki je po njej trudno in težko stopala njegova noga. Obraz je imel obvezan z rdečo ruto, tako da ni bilo videti od strani drugega nego konec nosu in vivčka, katerega je zdajpazdaj vsel iz ust, da je silno se daveč in dušeč, kašljal ... Siromak na prvi pogled!

Povedal mi je, da je iz bližnje vasi, da je spremil na postajo sina, ki gre v Ameriko, in da se vrača zdaj domov. Na vozičku da sta peljala sinovo prtijago; — ni bilo veliko ne težko, toda pot je daleč in vozi se le lože nego nese ...

Moža je trla bolelost — bolelost ločitve — in njegovo srce se mi je odprilo. Z ginjenim glasom mi je pravil,

kako težko da je bilo sinovo slovo ... in potem je zrl s solznimi očmi nemo in dolgo na zvezdno nebo. Gotovo si je predstavljal v duhu, kako tudi njegovega sina blede obraz zdajle iz okna vagona gleda gor k zvezdam, dočim mu lega na sree neskončno težka bridkost; gleda k zvezdam, kajti one so še iste znane, tople in prijazne, ko je vse okoli njega že tuje in mrzlo ...

Cesta se je belila v ravnini, nepremični črti pred nama, a na obeh straneh se je raztezala ravnina, ki je na njej brlel svet nočnega neba; v mrtvi tišini pozne jesenske noči je ležala, in samo monotoni, topi najin korak je odmeval na njej.

Vprašal sem:

»Zakaj odhaja sin tako daleč? Je pač trda sila, ki ga žene?«

»Oh, sila, sila!« je zajavkal starec. »Kaj drugega naj bi ga gnalo od doma? Zadovoljen bi bil doma z najslabšim, samo če bi se dalo kako živeti. A pri nas se niti živeti ne da. Pri nas, ho!« — gorostasen kašelj je navalil nanj, in ko je srečno zopet dobil sapo, mi je razburjen razkladal:

»Pri nas, vidite, je tako — je

tako, da gre vse hkraju. Ravno tako je, kakor bi vse umiralo; ljudje umiramo, umira živina, polje, hiša in vse umira ... Tu, vidite, nas je na domu pet, pa nobeden za nobeno rabo: vse bolno in za nobeno delo. Jaz sem star in ves nadležen, kaj naj jaz še napravim! Siromak nisem več za drugo kakor za v zemljo ... Potem je tukaj sestra moje rajnice; oh! to je taka sirota, da je ni večje pod nebom — kaj bi pravil! Sama sebi je napoti, bolj nego nam drugim. In Marička, moja hčer, kaj vem kaj je ž njo! V Trstu je služila dve leti; pa je prišla domov in zdaj se suši kakor sadika, ki jo je kaj izpodjedlo. Ne toži nič; samo tiho se skriva po kotih in hira ... Kaj vem, kaj ima! In tudi Tone, drugi moj sin: Bil je pri premogarjih na Nemškem; pa je kmalu zopet prišel nazaj, bolan, in zdaj plega okoli in pelin žveči, pa zelen je bolj in bolj. Danes ali jutri ga pobere jetika, vsak to pravi. Pavle, najmlajši, ta je zdrav — pa kaj smore otrok pri hiši! Štirinajst let je komaj star ... In tako je pri nas cel špital, a ni ga, ki bi kaj delal in skrbel. Zato gre z nami vred vse v nič: živina, polje, poslopja ... o! Bog

se usmili tega gorja, še trde skorje kruha ne bo kmalu več pri hiši! — France, ko je prišel od vojakov, on je pograbil z obema rokama; gnal se je noč in dan, delal je res za nas vseh šest, kar da mu niso roke odpadle, a nazadnje je stopil pred me: »Oče! je dejal. »Vse je zastoj — z nami je proč. A še eno poskusim, da nas rešim: v Ameriko grem! Tam je delo zlato, in tudi moje delo mi bo plačano tam s slatom, ko mi tukaj ni plačano niti s kamenjem. Pustite me torej iti, in tu imate mojo roko: v dveh letih bo trden naš dom kakor nikoli prej.« — Prodali smo hosto, in zdaj gre ...»

Starec se je kratko zamislil in potem nadaljeval:

»On še zna doseči kaj, a z nami drugimi ni nič več. Jaz sem storil, kar sem mogel, a danes sem trljen steber, ki ne drži več ... Jaz in moja rajnica sva se ubijala žive dni in trpela, dobrega nisva okusila kaplice nikoli, a bridkega in hudega čez mere; trpela sva in upala na boljše dni — no, ona, moja žena, je legla v grob in boljše dni ni učkala ...»

Tako mi je pripovedoval in po-

tožil še marsikaj in vsa žalostna je bila njegova povest. Kadar potožuje naš kmet svoje težave, govori kakor knjiga; ni mu treba iskati besed, srce mu govori samoobsebi, resnično, iskreno in lepo. Sanja pa, tedaj so lepe tudi njegove sanje. In tako je sčasoma tudi moj kmet, v spominu na sira, ki s pogumom in močjo gre za srečo, prišel sanjarit.

»Naju z mojo rajnico,« tako je govoril, »kajoj krepkeje na pipici, ki jo je nabasal na novo, naju sreča ni hotela obdarovati; morda bo obdarovan kateri najin otrok. On, France, on je ves pravi za to. Pаметen je in priden, in vse se mu nekako bolj obnese ... V Ameriki o! tam se mu lahko imenitno obnese! Sosedla Bregarja fant je bil tudi tam, tri leta samo, pa je prinesel domov dvatisoč goldinarjev; zdaj si bo napravil doli pri cerkvi krčmo. Pa on ni en del tako razumen in tako za delo kakor je naš. Dvatisoč goldinarjev, hej! S takim denarjem bi se mi mogočno postavili na noge in še kaj drugega bi napravili! In naš fant jih zna spraviti skup, verujem, ali pa še kaj več ... Ker mu je za domačijo in za nas, in ker se je

zapuščati. To morajo celo v Tokiju priznati in če japonska vlada rasglaša, da še dosedaj nobena stranka v bojih pred Liaojangom ni izvojevala nobenih posebnih uspehov, hoče s tem samo previdno prikriti dejstvo, da je položaj japonske armade pred Liaojangom že velekritičen!

Z ozirom na to izjavo pripominja »Reichswehr« popolnoma umestno: »Ako se naglašja, da bitka ni imela dosedaj nobenega dejanskega rezultata« za nobeno stranko, je s tem toliko rečeno, kakor da se je japonski napad ponesrečil, da imajo torej Rusi beležiti ta uspeh, da so dosedaj odbili vse navale.«

Nepotrjene vesti.

Beležimo brzojavko iz Tokija, da so se Rusi južno od Liaojanga na levem krilu in centru jeli včeraj umikati proti severu. Japonci jih baje zasledujejo. Ako se upošteva, da je včeraj celo Reuterjev urad poročal, da Rusi prodirajo po železniški progi proti jugu, se mora gori navedena vest smatrati zgolj za pobožno japonsko željo. Z vestjo, ki je došla iz Šanghaja, da so Japonci včeraj po ljutem boju že zavzeli Liaojang, se nam ne zdi vredno baviti, ker je preneumna. Iste vrednosti je tudi poročilo, da prodira od severovzhoda proti Mukdenu 10.000 Japoncev, ki imajo namen uničiti ruske transporte, in da je namestnik Aleksejev na to vest z vso hitrostjo odptoval iz Harbina v Mukden. Pripomnimo samo, da Aleksejeva sploh ni bilo v Harbinu, ker biva že dlje časa v Vladivostoku, in da prodira na — papirju že od začetka vojne japonska armada proti Mukdenu. Čudno je le to, da te armade še nikdo ni videl in da še celo v 6 dolgih mesecih ni mogla dospeti v Mukden. Mora biti pač silno, silno oddaljena od Mukdena!

Boj za Port Artur.

General Steselj je poslal carju Nikolaju dne 26. avgusta to-le brzojavko: »Milostno sporočilo Vašega Veličanstva je ormda sprejela z navdušenimi »ura«-klici. Brzojavka je podvojila odporno silo proti sovragu in povečala heroizem portarturških braniteljev. Od 23. avgusta pa do danes smo z božjo pomočjo odbili vse sovražne, vsak dan se ponavljajoče napade.

Iz Čifua se poroča, da so Japonci 27. avgusta znova z vso silo navalili na Port Artur. Skušali so zavzeti for Pelunčan, katerega so dvakrat naskočili, a so bili vselej odbiti. Japonci so izgubili 1045 mož. 28. avgusta so navalili na for št. 6 in ga zavzeli; kasneje pa so jih Rusi zopet pregnali iz te utrdbe.

Isti vir več povedati, da so Japonci vjeli več ruskih oficirjev, ki so

ves zavzel za tisto Štefanovo tam doli pri župi. Dekle se mu je obljubilo, pa na tako, kakor je zdaj pri nau, mu je ne dajo; a če se vrne fant s takimi denarci, potlej bo veljala druga! In potlej še njen denar zraven — ej, še se bo lahko zapelo pri Zalarju gori na Pusti rebri, Bog daj samo zdravja našemu Francetu kakor dozdej! — Pa saj enkrat se nam mora goditi tudi dobro! Tako ne moremo umreti, ne da bi užili kaj dobrega — to bi ne bilo pravo življenje!»

Dirnla me je malo naivna filozofija starega moža in rekel sem:

»Vaša žena je tudi morala leči v grob, pa dobrega ni užila nikoli nič.«

Starec se je ustavil: Od ceste se je odcepila tukaj pešpot, ki je čez golo polje vodila k njegovi vasi. Na prvem griču tam sem videl pet šest temnih lis — lesene kože kmetov na Pusti rebri.

Ustavil se je starec in me pogledal. Potem je vzel vivček iz ust, zamahnil z njim po zraku in zakričal:

»Moja rajnica, da! Njo je ubilo tako, ali se ji pa ni zgodila krivica? In nam in meni naj se tudi zgodi

se s važnimi depešami hoteli utihotapiti v Port Artur.

»Daily Chronicle« pa poroča, da so Japonci opustili nadaljni bombardma Port Arturja, ker so se prepričali, da trdnjave ni mogoče zavzeti s naskokom. V bodoče bodo Japonci trdnjavo samo strogo cernirali.

Ustavljen japonski parnik.

Parnik »Indépendant«, ki ga je najela neka japonska družba, se je na potu v Inkov usidral v pristanišču v Čifu. Ko je hotel odpluti, mu je kitajski cesarski komisar zabranil odhajati, češ da s tem ruši nevtralnost Kitajske, in zahteval, da iskrea vse na krovu se nahajajoče blago v Čifu. Na krovu te ladje se je nahajala baje vojna blagajna za Kurokijevo armado v znesku 10 milijonov jenov. Vendar pa se je posredilo še pravčasno spraviti ves ta denar razen 30.000 jenov na krov neke japonske torpedovke.

Značilen govor ministrskega predsednika.

L v o v, 1. septembra. Na pojedini pri deželnem maršalu grofu Bađeniju je imel včeraj dr. Körber svoj glavni politični govor. Najprej se je zahvalil, da so maršal in vsi, s katerimi je prišel na svojem potovanju v dotiko, z njim nemško govorili. »Na celnem potovanju sem zelo obžaloval, da nisem zmožen jezika vaše dežele, in čimdalje bolj me prešinja spoznanje, da bi morali vsaj uradniki poleg varovanja svoje narodnosti razumeti več v deželi navadnih jezikov. Niste postali slabši Poljaki, ker ste nemško z menoj govorili in nikomur se ni treba izneveriti svojemunarodu, ako se nauči drugega in tretjega jezika. Za mir v državi pa bi bila najsrečnejšega pomena, ako bi mogla razpolagati država nad velikim krdelom uradnikov, ki bi mogli brez zapreke govoriti s pripadniki druge narodnosti.« Nadalje je povedal, da je izšla znana uredba glede zagrebškega vseučilišča le vsled tega, ker je bila vlada k temu primorana, ker nima dovolj sposobnih uradnikov, posebno za Dalmacijo. »Prebivalstvo ima pravico, da se mu posluje.« Potem je minister obžaloval jezikovno vprašanje, ki je postalo veliko vprašanje za državo, ker se ne pomisli, da absolutno identifikovanje jezikovnega vprašanja spravlja v nevarnost obstoj države. Nadalje je naglašal, da sedanja vlada ni nobeni (?) avstrijski narodnosti storila najmanjše (?) krivice. Vlada bo rada podpirala sporazumljenje med pripravljajočimi se narodi, toda pod nikakimi pogoji ne dovoli enostranskih koncesij. Povedal je tudi, da je njegova vlada

taka krivica? Ho, vsa svoja leta sem živel kakor pes in zdaj na stare dni ne bi smel zahtevati poboljška kakor se spodobi! Kaj sem zakrivil? Zakaj se godi drugim tako dobro? Kje je tukaj pravica? Kaka pravica vendar mora biti, zakaj je potem pravica!»

Mož je vpil čedalje bolj; vpil je in se razburjal, kakor se razburja kdo proti komu, ki mu hoče vzeti nekaj in kakor se more razburiti samo človek, ki se mu zdi krivica in ki terja svojo najnaravnejšo pravico ... In potem je zavil v polje. Stopal je z naglimi koraki, smelo in pokoncu, in daleč sem še ga čul pravdati se s svojo usodo. In vozček je tekel za njim kakor zvest pes ...

Zvezde pa so sijale tako pokojno in tako lepo!

Kralj Matjaž.

Zgodovinska povest.

XIV.

(Dalje.)

— Zakoni in pogoji človeške sreče so ravno tako večni, kakor zakoni narave. Ali če jih hočemo uveljaviti, se mora vzbuditi kralj Matjaž in njegovi vojščaki morajo imeti pogum, da gredo za pravico v boj in žrtvujejo zanjo če

zelo resno obljubila, da tudi Nemcem ne krati narodne posesti. Končno je obžaloval, da »zelo razviti češki narod« tako nesprosnop napada novo Avstrijo. Poljakom je napravil poklone kot narodnosti, ki je vedno vdana, poslušna in zavseta za Avstrijo.

Razmerje med Avstrijo in Italijo.

Trident, 1. septembra. Dasi se minister grof Goluchowski prisadeva v svojem glasilu opisati zverno razmerje med Avstrijo in Italijo »kot nespremenjeno in zanesljivo, in da so le hudobni listi, ki pišejo drugače o tem razmerju, vendar ne more nihče zanikati, da se Italija ne pripravlja z nenavadno naglico na isredne dogodke. Vojno ministertvo je popolnoma nepričakovano sklenilo, da se stare utrdbe pri Veroni obnovi. Pred nekaterimi dnevi je ženijsko ravnateljstvo izročilo mestnim stavbnikom važna dela. Gre se za obnovev starih utrdb, ki so jih bili zgradili Avstriji ob obeh bregovih reke Adiče in na visočinah okoli mesta Verone. Trdnjave, ki se morajo takoj obnoviti, so: Santa Lucia, Donobuono, Garofolo, S. Caterina, S. Leonardo, S. Matteo in S. Felice. Pozneje se zgrade nove trdnjave na levem bregu Adiče. Stroški so proračunjeni na 6 milijonov kron.

Trgovinska pogodba med Avstro-Ogrsko in Italijo.

Rim, 1. septembra. Nova italijanska trgovinska pogodba z Avstro-Ogrsko, ki je takorekoč že sklenjena, stopi v veljavo šele potem, ko sklene Avstrija trgovinske pogodbe z Nemčijo in Švicco; zaradi tega se provizorična pogodba podaljša za en mesec. Vse pogodbe se sklenejo na 10 let. Zadnje dni so se v Volla-brosi še odpravile ovire glede ribištva v Jadranskem morju. Glede uvosa lesa in konj iz Avstro-Ogrske v Italijo ostanejo veljavne dosedanje določbe. Italija si je priborila olajšave za mandolje, južno sadje in olje.

Dogodki na Balkanu.

Solun, 31. avgusta. Bolgarska četa je napadla včeraj v bližini mesta stoječo vas Kroadoborci, pobila ondotnega vodjo grške stranke, Necio, in dva člana njegove rodbine ter nato zopet zbežala v gore. Pomnožile so se vojaške straže in patrolje po celi solunski okolici, da se kaj podobnega več ne pripeti.

Carigrad, 1. septembra. Vkljub vladnemu oprekanju je vendar-le resnično, da je bila 28. m. m. pravcata bitka v sultanovi palači. Za sultonovo varnost skrbi namreč 12.000 vojakov iz Azije. Med temi vojaki so prepri in spopadi na dnevnem redu. Tako je tudi omenjenega dne prišlo do ostrega spopada med dvema

treba tudi kri in življenje. Lahko je ne bo izvojevati. Velikaši bodo rekli: Če smo vsi ljudje enaki in svobodni, kdo pa bo namesto nas delal, kako pa bomo mi prijetno in brezkrbno živeli, kaj bo iz naših predpravice, iz naših naslovov iz naših časti in iz našega imetja. In duhovniki bodo rekli: Če so vsi ljudje popolnoma enaki, potem so posebni posredovalci med ljudmi in med bogom nepotrebni, saj se ti posredovalci prav nič ne razločujejo od drugih ljudi. Velikaši in duhovniki se bodo z vso močjo zoperstavliali enakosti in svobodi. Iz enega grla bodo vpili duhovniki: To so krivoverski nauki; ljudje krščanski, držite se vere svojih očetov. Samo mi duhovniki vemo kaj je prav in neskončno pravični in neskončno usmiljeni bog hoče, da vlada na zemlji najstrašnejša krivica. Ali ne dajte se prevariti in ne dajte se ukloniti. Pogledajte na nebo, ki vse ljudi enako greje in pogledjte na zemljo, ki Vas živi. Ista moč, ki je vse ustvarila, je dala vsem enake pravice, da uživajo, kar pod solnimi žarki zemlja za vse enako rodi. Kdo ima pravico odrekati bratu to, kar mu je dala narava? Nihče! Vsi ljudje smo ena velika rodbina, vsi enaki v svojih pravicah in v svojih dolžnostih in zato je naša naloga,

da obnovimo naravni red, kajti le tedaj se vrne sreča na zemljo. Vse človeštvo ima le eno postavo in to je postava narave, le eno sveto knjigo, to je razum, le en prestol, pred katerim se mora ukloniti, to je prestol pravičnosti, le en altar, to je altar bratoljubja. Vstani kralj Matjaž, vstanite vojščaki njegovi in izvojujte človeštvu staro pravdo!

— Staro pravdo! Vkup uboga gmajna za staro pravdo!

Tako so v svetem oduševljenju zaorili v revni koči stisnjeni možje. Lica so jim žarela, v njihovih očeh je bliskalo in srca so jim utripala kot človeku, ko stopi iz strašne teme, kjer se je bal grozne smrti, da jasni dan in vidi pred seboj ravno pot v novo življenje. Zdjale šele jim je bilo jasno, kaj da je pravzaprav stara pravda, kaj mora biti njihov cilj, kako je mogoče doseči, da bi zopet vladale sreča in zadovoljnost in pravičnost na svetu. In bližje so se stisnili k Magajni, kakor k sveti prisegi so dvigali roke in vsem je trepetala na ustnih želja:

— Bodi ti, Anton Magajna, naš vodnik, bodi ti kralj Matjaž, ki se postavi na čelo svojih vojščakov in jih popelje v sveti boj za staro pravdo.

(Dalje prih.)

polkoma. General Harik, neki major in še nekaj častnikov je bilo ubitih, mnogo vojakov je ranjenih. Streljalo se je cele tri četrt ure. V sultanovih dvoranah je zavladal velik strah, ker so mislili, da je zarota proti sultanu. Glavne krivce so prepeljali v posebno trdno vojašnico ter jih zaprli.

Konec atere Mirbach.

Berolin, 1. septembra. Vrhovni dvorjanik nemške cesarice, baron Mirbach, je zaradi znane afere odtavljen kot tajnik in oskrbnik cesaričinega premoženja. Te posele je prevzel komorni svetnik dr. pl. Dehr.

Vstaja v nemški Afriki.

Berolin, 1. septembra. General Trotha poroča, da je ena nemška stotinja naskočila veliko krdelo Hererojev ter jih pobila. Hereroji so imeli 16 mrtvih. Isgubili so tudi mnogo živine, dočim niso imeli Nemci nikakih izgub.

Dopisi.

Iz ljubljanske okolice. Od dolenske mitnice do Rudnika in do Laverce je po lepi zagrebški cesti lep sprehod in v znožju Golovca ob cesti so raztresene hiše, katerih stanovniki so jako goreči klerikali. — Dragi sprehajalec, tu lahko saszreš nad vrati napise, ki so si večkrt tako nasproti, kakor politiki odkritostnega »Slovenskega Naroda« in lažnjivega »Slovenca«. — Za danes naj le en primer zadostuje: Nad nekimi vrati je napis: »Hvaljen bodi Jezus Kristus!« z zlatimi črkami v kamen vsakan, poleg tega pa se sveti tabla, kjer je z velikimi črkami zapisano: »Tu se prodaja žganje prav po niski ceni«, nad obema napisoma pa gori zvezda Mariji na čast svetilka, ki je postavljena v malem okencu. — Kaj, g. fajmošter Grega, ali nimate res pobožnih hakov? Vse store, kar vi želite, dasi to božje časti prav nič ne povzdiguje. Seve, kakršen pastir, taki so pa njegovi haki. Slišal sem tudi, da fajmošter hodi v gostilno k vdovi — in tam pozno v noč pijanim koštrunom razlega resnije lažnjivih prerokov »Slovenca« in »Domoljuba« — no in to je čisto podobno jazbečevi glavi, katero posestnik nosi po svetu kazat, kako je kunšten in goreč Kristusov namestnik. Doma je malekdaj a kadar je Mariška na ukancih v rudniškem farovžu, takrat se ne gane z lepega hriba. Zdjaj ga dobe njegovi haki vselej doma, ko pridno in neumorno pritiska na harmonij, dasi sicer toliko razume na godbo, kakor zajec na boben. Seve, dolgočas mu je po pravi godbi, katere ne sliši že več let v cerkvi, kajti, kakor sem slišal, noče tamojnji napredni učitelj nič več opravljati organizatorske tlake. Oh tega učitelja — ljubi fajmošter Grega, iz vsega srca in vse svoje črne duše, pa tudi Mariška ga ne more videti, obema leži preveč težko na srcu; odkar ju je sveto pokazal, da eksistira Grega in Mariška tudi med onimi srečnimi, ki se ljubijo do groba. Ta učitelj jima kri pije, zato bi ga pa kaj rada ugonobila, a ne gre in ne gre. Večkrt sicer ujameta kakega kalina, da gre za nju po kostanj v žrjavico, in tako hujskata kar se le more, da bi se učiteljevi dru

žini kaj hudega pripetilo, a vse za-tonaj, vse kunšt nič ne izda. Kmet je sicer res vdan fajmoštru in žganju, a za kaj drugega pa ni, zato je vedkrat kateri skupi, ki posluša »gaspuda« ali pa »siblansko Mariško«. Iavedel sem, da je fajmoštrov sosod, vulgo Vahtar, se tudi nekaj pregrešil nad učiteljevim sindkom, in gospod sodnik mu je rekel, da to ne gre, da bi se otroke grabilo za uho. — Kakšnega Grego ali pa kako Mariško se pa sme malo poščečkati, kaj pravite g' spod urednik!

Kaliber 7.

Iz Kamnika. (Pevska slavnost.) Dne 14. avgusta t. l. priredilo je na povabilo »Lira« izlet v Kamnik slov. pevsko društvo »Vrnska Vila« z Vrnskega. Bil je to lep dan, kateri pač zasluži, da o njem izve slovensko občinstvo, ako tudi je to poročilo že precej kasno. Lepo mesto Kamnik bilo je oblečeno svečano, njegovo lice je bilo oplešano s slovenskimi trobojnicami. Streljanje topičev raz Malega grada je od treh popoldne pričelo naznanjati, da se mestu približuje težko pričakovani gost, da prihajajo štajerski slovenski pevci. Pri slavlolu poleg »Gasilnega doma« pa je stalo na čelu vseh kamniških narodnih društev in nepregledne vrste narodnega občinstva prvo slov. pevsko društvo »Lira« težko, pričakujoč, da čim presrečneje pozdravi svojo posestrimo »Vilo«, da si sežejo v roke bratje »Vilaši« in »Liraši«, spominjajoč se veselih uric, ki so jih pred jedva tremi tedni skupno uživali med prijaznimi Vrščani. Godba je zasvirala »Naprej!« in že so prikorakali v dolgem dvoredu čvrsti boritelji slovenske pesmi pred slavlolu, kjer so bili z gro-movitimi »Živio«-klici pozdravljeni od kamniških društev in ostalega občinstva. Prvi je pozdravil »Vilo« v imenu »Lira« njen predsednik g. Pohlin z ginljivim nagovorom. Gospica Tomičeva je po jako krasnem nagovoru poklonila predsedniku »Vile« velik šopek s trobojnimi trakovi. V imenu »Narodne Čitalnice« je »Vilo« pozdravil g. dr. Kraut, v imenu »Gasilnega društva« pa g. Pintar. Na vse te pozdrave je prav spretno odzdravil predsednik »Vile« g. Kramar, dražestne gospice pa so pripelle gg. Vilašem šopke na prsi, nakar se je v dolgem sprevodu odkorakalo pred mestno hišo, kjer je »Vilo« pozdravil naš vrli župan gosp. Josip Močnik. Po pozdravu g. župana je gospica Ivanka Terpinčeva ob primernem nagovoru pripela »Vilini« zastavi krasen trak kot dar kamniških rodoljubkinj. Nato se je vršil obhod po mestu in naše vrle narodne dame niso štedile s cvetkami; šopki so kar deževali na »Vilaše«. Na »Samčevem predoru« pa je stala četa deklic, katere so sipale šopke na mile nam brate iz štajerske dežele. Po sprevodu je bil odmor do 5. ure in nato se je pričel koncert obeh pevskih društev. Žal, da nam nedostaja prostora, popisati obširno uspeh tega koncerta, konstatirati pa je eno — namreč to — da se lahko trdi s polnim prepričanjem, da »Vrnska Vila« pač zasluži, da jo prištejemo med prva pevška društva. Po vsestransko dobro završenem koncertu se je razvila živahna in neprisliljena prsta zabava, pri koji se je spregovorila še marsikaka lepa napitnica; a naj omenimo samo tri, ki so bile pač najlepše in sicer: napitnica »Lirinega« predsednika, kateri je napis s srebrnim pokalom »Vili«, povdarjajoč, da se s to čašo napija pač samo onim, ki so »Liri« najbolj pri srcu; napitnica predsednika »Vile«, ki je bila tako ginljiva, da je imel marsikdo rosne oči in končno krasna napitnica g. župana, kateri pač zasluži, da ga spoštujemo. Celo slavnost pa je zaključil ples. Da, lahko se reče, to je bil dan, kakršnih je Kamnik še malo videl. — Cela slavnost je bila jako lepa in ljudstvo je bilo silno navdušeno, le naši klerikali niso mogli skriti svojega brezdomovinstva. V tem, ko se je občinstvo trudilo, da tuje goste, naše brate, sprejme kar najpresrečneje, je neki brezpomembni vrtnar Lap, kojega žena je nota bene rodom Vrančanka — letal po hišah in ljudi nagovarjal, naj ne razobesijo zastav. Ne vemo, ali je to storil iz lastnega nagiba, ali mu je to storiti zaukazal njegov klerikalni štab; naj bo že kakor hoče, javna tajnost v Kamniku je, da naše praznoglave klerikalee silno bode »Lira« v oči. Zakaj? Morda bi nam to vprašanje mogel razjasniti naš diplomatični (?) gospod dekan, kateri sicer jako rad poudarja, kako silno narodna je njegova stranka. Jeli mar to tako silno narodno, ako se napeljuje naše ljudi k mržnji do pevskih društev, o katerih se nikakor ne more trditi, da so politična. Zadeva zasluži, da bi se preiskala bolj natančno. Odkod izvira ta upetost proti »Liri« katera uživa celo simpatije zmernih klerikaleev, se bode poskusilo poizvedeti.

Iz Kočevja. »Ponejja Pilaša« me imenuje v Rubnici prijatelj in sodeni Slovenec; Nemei, med katerimi sem že 15 let edini slovenski trgovec celega meata — me še nikoli ni počel niso po listih brusili, in upam, da me tudi ne bodo. Pe-

Šam se le s svojo trgovino in ne s politikom, ne želim in ne škodujem nobenemu, in satorje tudi nihče povoda nima me napadati, ako ne s krivico in zaradi nevoščljivosti in škodčelnosti. Ribničanom, kateri so mi toliko škodočelnji, odgovorjam danes zadnjikrat, ker mi čas ne dopušta se s takimi stvarmi ukvarjati, kajti ostanem rajši pri iskru »Der Gescheite gibt nach.« Že dve leti toči Štupica vino na drobno, ter se je ves čas služil z vinom neke lahonske istrske trvdke, pa brigal se ni nobeden zanj. Ko pa je začel od mene kupovati, jim je pa kri zavrela, ter naperili so vse pišce na mene, kot bi jaz imel oblast Štupici prepovedati točenje. Omenjajo, da jaz podpiram Štupico. Smešno in kako malo preudarno! Jaz podpiram? Ko je ravno nasprotno — Štupica podpira mene, ker kupuje vino pri meni in ne jaz pri njem.

Ant. Kajfež,
velvetrlec z vinom v Kočevju.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 2. septembra.

— Osebna vest. Umirovljeni profesor na Dunaju, g. Anton Derganc, je zopet nameščen na dr. realki v dunajskem 9. okraju.

— Vladika Strossmayer bo slavil v nedeljo, 4. t. m., devetdesetletnico svojega rojstva. Na Hrvaškem, zlasti v Djakovu, se delajo velike priprave za proslavo tega za vse Slovanstvo znamenitega dne. Strossmayer ljubi vse Slovane brez izjeme, zato ga pa tudi vsi Slovani smatrajo svojim.

— Higijena v semenišču.

Pred par dnevi smo konstatirali za današnje čase naravnost neverjetno dejstvo, da se gojenici ljubljanskega semenišča nikdar ne kopljejo. Rač ali nerad je moral »Slovenec« slednjič reagirati na to, za krajnsko duhovščino in za vodstvo semenišča tako sramotno očitjanje. Toda po stari svoji navadi je to storil z infamnim zavijanjem, češ, »liberalci naj si tolikokrat izmijejo usta, kolikorokrat se bogoslovci kopljejo.« S to psovko se je mislil izogniti potrebi, poročati kaj nastančnega. Mi ga pa po njegovem lastnem receptu pozivljamo, naj nemudoma pove, kje in kolikorokrat na mesec se bogoslovci kopljejo. Na dan s podatki! Sicer pa ne dvomimo, da se bo zdravstvena oblast zanimala za stvar in ukrenila vse potrebno, da se tudi v črni šoli neguje higijena in telesna snaznost!

— Kateheti na ljudskih šolah. »Učiteljski Tovarisk« prijavlja danes naredbo deželnega šolskega sveta, s katero je določeno, da morajo odeslej tudi katehetje v šolski tednik vpisovati, kaj so učili in koliko učne snovi so izvršili. Kakor znano, so katehetje dostej svoje službe skrajno malomarno opravljali. Ponekod se je zgodilo, da kateheta kar po več mesecev ni bilo v šolo. Vedno besedičijo ti ljudje, da vera peša, učiti pa verouk ne marajo. No, odslej bo šolska oblast vsaj vedela, kako katehetje opravljajo svoje dolžnosti.

— Deželnozborske volitve na Štajerskem. V Mariboru je bil večeraj shod zaupnih mož, na katerem je bil proglašen kandidat za mariborski okraj nove kurije posestnik Franjo Thaler iz Št. Ilija.

— Deželnozborska volitev v Gorici. Pri večerajnji dopolnilni volitvi v Gorici je bil izvoljen deželni poslanec sorodnik in pristaš dež. glavarja Pajerja, odvetnik dr. Kamilo vitez Egger ki je dobil vsega skupaj — 98 glasov.

— V Borovljah na Korškem se je poštnima uradnicama odločno prepovedalo s slovenskimi stranami slovenski govoriti. Takega postarja, ki izdaja take prepovedi se pa pač še da ugnati.

— Dogodki v Ricmanjih. Minoli ponedeljek proti večeru so je vršil pogreb neke ženske iz Loga (basica pod Romanji). Odkar je bil dal tržaški škof Nagl zapreti cerkev, je to prvi veliki mrlič iz Loga, ki šteje 40 hiš. Pogreb je bil civilen in ga je vodil, kakor navadno, župan Ricmanjski, Ivan Berdon, ob asistenci šrenjskih poglavarjev. Med sprevo-

dom je pa sviral domača godba. Zvonovi so seveda že vedno v »Rimu«.

— Umrl je v starosti 39 let hišni posestnik g. Josip Kobila. N. v m. p.!

— V Rožni dolini, na Glincah in na Viču se pripravljajo ustanovitve »Sokolov«. Za ustanovni sklad se napravi v nedeljo 11. t. m. velika veselica, pri kateri priredi ljubljanski »Sokol« tudi javno telovadbo.

— Tunel na Opčini pri Trstu je bil te dni predrt. To se je proslavilo z banketom, katerega so se udeležili sekcijski šef Milemut in tudi zastopniki drugih oblastev in s pogoščjenjem delavcev. Kakor smo že poročali, stoji na delu trvdke, ki je prevzela to veliko delo, ljubljanski stavbenik gosp. Filip Zupančič.

— Udeležite se sadne razstave, poudčite se! Otvoritev sadne razstave v Radovljici je pred duri. Zaradi tega so vsi za sadjarstvo in domači napredek zanimajoči se krogi naprošeni, naj opominjajo sadjereje, da pošljejo svoje sadje na razstavo! Župani, načelniki kmetijskih podružnic, učitelji, zasebniki, osobito pa č. duhovščina po deželi naj delujejo na to, da se naši sadjarji udeležijo razstave v kar največjem številu. Maršikateri kmetovalci, ki ima lepe vrste sadja, bi se rad udeležili in si pridobili odklikovanje t. j. zlato, srebrno ali bronasto svetinjo, pa morda slučajno niti ne ve za razstavo, in bode morda celo vznemljen, ako po ne-lastni krivdi zamudi to ugodno priliko. Izlasti pa naj se navaja ljudstvo, da pridno obiskuje razstavo in se udeleži poduka, ki se bo ondi vršil o sadjarstvu in posebno o načinu, kako bi donášala sadjereja več dobička. Vstopnina na razstavo znaša samo 30 vinarjev.

— Požar v Košani. Dne 31. avgusta ob 10 uri dopoldne je začelo goreti v Stari Sašici pri Košani. Pogorela so gospodarska poslopja trem gospodarjem ter tudi st novališča so jim zelo obžgana. Zgorelo je vse žito, seno, trije prašiči in mnogo drugega. Na pomoč je prišlo mnogo ljudi, celo iz eno uro oddaljenega Čepna. Tudi požarna brambra iz Št. Petra na Kracu je prihitela na pomoč. Čest ji! Da ni bilo takoj ljudi iz vasi, pogorelo bi bilo nad 30 hiš, zlasti ker je malo vode in večina hiš kritih s slamo. Kdo je zažgal, se še ni moglo dognati.

— Prostovoljno gasilno društvo v Stražišču priredi v nedeljo dne 4. septembra ob pol 4 uri popoldne veliko ljudsko veselico z javno tombolo na »Pantah«.

— Dekliški dom v Gorici. G. Marija Drašler je v Gorici ustanovila penzionat za dekleta, ki obiskujejo odtotne šole. Tam bodo dekleta dobro prestrbljena in pod strogim nadzorstvom, tako da je ta zavod staršem tople priporočati.

— Izpred c. kr. porotnega sodišča v Novem mestu. Zavadnik Anton, Škufca Anton, Murn Anton, Zelnikar Anton in Markovič Ivan so se 27. julija dogovorili, da Antona Zrimška pretepo. Zrimšek se je bal, da ga ubijejo in se niti domu ni upal. Kot dobri katoličani so oni fantje počakali Zrimška pri neki kapelici in ga tam na najsurovejši način ubili. Oboroženi so bili s poleni, s ka-kršnimi se ubije tudi vol. Obsojeni so bili: Murn Ant., Škufca Ant. in Zelnikar Ant. vsak na dve leti, Zavadnik Anton na 18 mesecev s postom vsak mesec poostrene ječe, Markovič Ivan pa je bil oproščen. — Denar je ponarejal Jožef Hutter, ki je zaradi tega že pet let prebil v Gradški. Njegova sestra gostilničarka Marija Seidltzer v Gribljah je nekaj ponarejenih desetice izdala, a ni vedela, da niso pristne. Marija Seidltzer je bila oproščena, Jožef Hutter pa obsojen na 4 in pol leta težke ječe.

— Ljubljanska društvena godba. Opozarjamo še enkrat slav. občinstvo na koncert društvene godbe, kateri se vrši jutri zvečer na vrtu hotela »Ilirija« in pri katerem sodeluje iz prijaznosti slavno slovensko pevsko društvo »Slavcev«. Spored veselice se bodo dobivali pri blagajni. Vstopnina 50 vin. za osebo. Začetek ob 8 uri zvečer.

— Konji splašili so se večeraj ob pol 12 dopoldne Lenčeto vemu hlapcu Francetu Korenu na Karlovski cesti. Stal je pred hišo št. 6, in ko je mimo pridrdral električni voz, sta se ga konja ustrašila in zdrijala. Električni voz se je ustavil in je sprevo-dnik tega, Ivan Ravnikar, takoj skotil pred konja in ju ustavil. Zlomila sta pri vozu oje in precej potrgala konjsko opravo. Tudi konj se je nekaj poškodoval. Gospod Lenče je hlapcu povedal, da naj pszi, da se konji ne splašijo pred električno železnico, toda ta se ni za to nič brigal. Moral je službo nemudoma zapustiti.

— Konj ugriznil je večeraj v Cegnarjevih ulicah ključarskega vajenca Antona Arkota na desni roki.

Arko je šel po ulici mimo konja in ker ni vedel, da je popadljiv, se mu je tako približal, da ga je lahko dosegel.

— Tatvina. Danes ponoči so bile posestnikovi hčeri Teresiji Pin-zovi v nekem prenočišču v Kolodvorskih ulicah iz žepa ukradene 3 K in nekaj drobiža. Policija je prišla osumljenko.

— Aretovan je bil večeraj Jakob Borštnik, delavec, rojen l. 1844. v Barah, pristojen v Zlato polje v kamniškem okraju, ker se mu je dokazalo, da je oskrnil neko 4letno in neko 6letno dekle. Očdan je bil ces. kr. deželnemu sodišču v preiskovalni zapor.

— Delavsko gibanje. Več-eraj se je z južnega kolodvora odpe-ljalo v Ameriko 9 Kočevaric in 11 Slovencev. — 17 Slovencev je šlo na delo v Solnograd.

— Izgubljene reči. G. Marija Pavlinova je izgubila denarnico, v kateri je bilo 6 K in nekaj drobiža. — Neke dama je izgubila predveč-erajšem 94 K denarja.

— Našla je Frančiška Skubičeva srebrno veričko.

— Meso v Ljubljani. Od 22. do 27. m. m. je bilo v mestni klavnici zaklanih 75 volov, 1 bik, 1 konj, 124 prašičev, 143 telet in 83 koštrunov in kozlov. Upeljalo se je v mesto 511 kg. mesa.

— Tujci v Ljubljani. Meseca avgusta t. l. je došlo v Ljubljano 3619 tujcev (38 več kot prejšnji mesec in 810 več kot v istem mesecu lanskega leta) Od teh se jih je nastanilo v hotelu pri »Slonu« 970, pri »Maliču« 608, pri »Lloyd« 408, pri »Južnem kolodvoru« 208, pri »Avstrijskem cesarju« 202, pri »Iliriji« 161, pri »Struklju« 144, pri »Bavarskem dvoru« 130, pri »Grajčarju« 118, v ostalih gostilnah in prenočiščih pa 670 tujcev.

— Najnovejše novice. — Francoska vlada je ustavila plačo lavalskemu škofu, ki je brez vladnega dovoljenja se šel pokorit v Rim.

— Odesa postane baje prosta luka za nekoliko let, kakor poroča »Ruskoje Slovo« od tam.

— Vohun Soos, avstrijski stotnik v generalnem štabu, ki so ga italijanski financarji v gorah prijeli, je bil v turistični obleki, ter tudi trdi, da hodi po gorah le v svojo zabavo. Seveda mora imeti pri tem tudi zemljevid pri sebi.

— Dr. Miloš Stefanovič, znani slovaški rodoljub, je postal ravnatelj Tatra-banke.

— H kronanju kralja Petra pride tudi črnogorski prestolonaslednik Danilo z ministrom zunanjih zadev.

— 25.000 kron za psa. Znani angleški pasjerec Mills je prodal svojega buldoga »Heath Baronet«, ki je bil v zadnjem letu 150 krat na raznih pasjih razstavah odlikovan, ameriški milijonarju Goldnu za 25.000 K.

— Beg princezinje Lujize Koburške. Za beg so se vršile že davno zelo previdne priprave. Iz sanatorija »Lindenhof« bi princezinji najbrže nikoli ne bilo mogoče pobegniti; zato je sama silila, da je puste za nekaj tednov v toplice Elster. Dasi so jo noč in dan stražili, vendar se je Matasichu posrečilo, da ji je vtihotal po neki zaupni osebi pismo v roke. Pozneje sta se najbrže dogovorjeno sešla v neki umetniški razstavi, dasi je bil Matasich zaradi prejšnjega poskusa odvesti princezinjo, izgnan iz Saksonske. Pri tem sestanku ji je povedal Matasich, da ji ne podele nikoli svobode ter jo tudi nikoli ne proglasijo za normalno. Nato je princezinja izjavila, da hoče postati prosta, naj stane, kar hoče. V naglici sta dogovorila ves načrt za beg. Tudi v pismu, ki ga je princezinja pustila svoji komornici, je povedala, da je zbežala, ker ne more več prenašati jetništva v »Lindenhofu«. V toplicah Elster je imel Matasich zaupnika, ki je stanoval v istem hotelu kot princezinja, ne da bi ga bil kdo spoznal. Vpisan je bil za hotelirja Weitzerja iz Gradca, a šele sedaj se je doglalo, da je bil to grof Orsich, Matasichev bratranec. Ta se je z znaki dogovoril s princezinjo o vseh podrobnostih za beg. Princezinja je vzela s seboj dragocenosti za 300.000 mark in denarja za 5000 mark. Matasich je dobil za svoje memoire od dunajskega založnika 20.000 K, a mnogo večjo svoto mu je poslal lastnik pariškega lista »Le Journal«. Princezinjo so pričakovali z avtomobilom Matasich, grof Orsich in neka Matasicheva prijateljica. Vozili so se z veliko naglico do Monakovega, od tam pa se je sled izgubil. Ena vest trdi, da so se odpeljali v Pariz, druga pa v Švico. Matasich baje ne misli niti poročiti princezinje, niti sploh z njo živeti, temučji je pripomogel do prostosti, da se tudi sam rehabilituje. Vsled nekega dogovora med državami pa ni izključeno, da bo Francija oziroma Švica begune ustavila in vrnila. Varuška oblast princezinje Lujize je že izdala tiralnico za njo; tudi njen soprog princ Filip Koburški je imel s svojim odvetnikom že daljše konferen-

* Tolstoj proti narodni pesmi. Ruski kmet Ožegov, ki je kot ruski narodni pesnik zelo znan, je imel s Tolstajem pogovor o narodnih pesmih. Tolstoj je sploh sovražnik vezane besede ter je tudi izjavil Ožegovu, da narod ne potrebuje pesmi, ki so le med slabimi elementi v narodu razširjene. »Kaj je pesem?« je vprašal ter nadaljeval: »Ravno isto kot žganje in tobak, prazna potrata časa, površna zabava, ki vrhu tega tira ljudi le k slabim činom, k pretepanju itd. V vojski tudi smatrajo pesem uspešno in potrebno za vojaka. Razen tega podžigajo ljudi z žganjem — in ljudje gredo v smrt kot norci.« — »Kaj sledi iz tega?« je vprašal Ožegov. — »Iz tega lahko sklepamo, da ima pesem moč, in da se človek s pesmijo navduši. Sicer pa je v vojski vloga pesmi različna od vloge žganja. Žganje proizvoda aktivno pogumnost, pesem pa vojaka le izmiri s trudom in pomanjkanjem.«

* Prevelika dobrodušnost. Na Malem Lošnju se je pred petimi meseci poročil 70letni mornarski kapitan Lister z neko 30letno Marijo I. K poroki ni prišel naprošeni kapitanov prijatelj, valed tega je priskočil 30letni postrežček Cvitanović. Kmalu nato je bilo Cvitanoviću odpovedano stanovanje. V svoji sili se je obrnil na »kompaneta« Listerja, ki mu je res dal zavetja v svoji hiši. Ker pa ni bilo nobene postelje, moral je spati na tleh; toda ne dolgo, zakaj dobrodušna zakonska stama kmalu napravila prostor v svojih skupnih posteljah. »Prijatelj-sko« razmerje se je kmalu razvedelo in sodišče je obsodilo Cvitanoviča v 7dnevni zapor. Cvitanović in mlada Listerjeva žena pa sta hotela imeti še nadalje skupno posteljo. Dasi ju ni stari mož prav nič motil, vendar sta sklenila, se ga na čuden način znebiti. Namazala sta stopnice k njegovi sobi z lojem, češ, da bo stavec padel ter si zlomil vrat. Ker pa so tudi drugi ljudje rabili iste stopnice, se je nakana pravočasno razkrila, a hudobna človeka sta prišla pred okrožno sodišče v Rovinj, ki je prisodilo ženi 14 mesecev, Cvitanoviću pa osem mesecev ječe.

* Stroge predpise ima kopalnice Atlantic City v New Jerseyu. Tisoči gostov se morajo na vsak korak pokoriti strogim predpisom. Kopalna obleka je natančno predpisana po enem vzorcu. Preklinjanje se strogo kaznuje. Neki gospod iz Filadelfije je bil aretovan, ker ga je slišal policaj vzklikniti »proklete«. Sicer so ga kaznovali le za 10 šilingov, ker se je smatralo za olajševalno, da mu je bil neki nespretni mornar zasadil sekiro v nogo. Niso pa tako poceni odleteli izletniki iz Filadelfije in Baltimora, ki so se tako daleč spozabili, da so se javno poljubovali. Plačati so morali, moški in ženske, po dva funta šil.

* Za kaj se dobe kolajne? Mestno poglavarstvo v Parizu podeli vsako leto lepo bronasto kolajno pohlajnemu pometaju, ki opravlja z največjo gorečnostjo svoj posol. Blizu Strassburga je neki Maks Heufler pojedel v dveh urah 10 metrov strassburških klobas in deset funtov zelenjave. Za to nenavadno opravilo je dobil lepo srebrno kolajno. Za »zvesto in marljivo službovanje« je podelila francoska vlada zlato kolajno pariškemu krvniku Deibleru — V Madarasu nosi neki indijski fakir lepo kolajno, ki jo je dobil zato, ker se je dal dvajsetkrat od stropenih kač ugrizniti brez vsake škode. In podobnih zgledov bi se dalo več naštetih morda tudi v — Avstriji.

* Kitajski filozof. Ruski vojni poročevalec Nemirovič-Dačenko je imel nedavno razgovor s kitajskim filozofom Otso o vojski. Otso je rekel: »Vse bo prešlo kakor oblak na poletnem nebu in« Kina bo ostala. In še tisoče let bo Kina obstala, Vam nerszumljiva in tuja, kakor ste tudi Vi Kitajski nerszumljivi in tuji. Naša moč je v našem miru in v naši potrpežljivosti. Vsa Vaša razburjenja so nam nerszumljiva. Smrt spremlja vsakogar in le eden je pravi pot na svetu — to je pot, ki vodi do groba. Grob za nami, grob pred nami in vmes kratko življenje ali se izplača, se zaradi tega tako zelo razburiti in uničiti. Ako nesem svoj stol na vrt ter giedam skozi rože zaiti solnce v morje, potem si ne želim ničesar več. In ko bi bil kitajski cesar, mi ne more biti prizanešana noč, ki sledi solnčnemu zatonu.«

* Piščalka za poštne golobe. Da bi zavaroval poštne golobe pred raznimi ujedami, sestavil je neki Florentinec piščalko, katero pritrjuje pod perotnico. — Ako ptica leti, piha sapo v piščalko in ta plaši z glasom vse golobe sovražnike. Poizkusi so se zelo izvrstno obnesli. Piščalka tehtaja komaj 2½ grama.

* Sredstvo proti upnikom. Tako sredstvo je izumil major indijske armade Mansell Pleydell. Imel je namreč odraslega tigra, ki je ležal na verigi priklenjen pred njegovo hišo. Major

je nakupil na račun mnogo blaga pri tamošnjih trgovcih, ki pa so le redkokdaj dobili denar. Nihče se ni namreč drznil iti mimo ležečega tigra. Tako je major mnogokrat trdil v šali: »Poslali so svoje račune, toda predstavljal se mi ni nihče.« Brutus, tako so imenovali tigra, je izvrstno izvrševal svojo nalogo. Ležal je pred vrati ter stražil dom. Ako pa je vstopil kak tujec, vzdignil je glavo, ter pričel globoko dihati, in to je vedno zadostovalo, da je tirsajoči upnik hitro zapustil hišo.

Telefonska in brzojavna poročila.

Pariz 2. septembra. Ministrstvo je lavalskemu škofu Geayu ustavilo plačo, ker je brez vladnega dovoljenja zapustil škofijo in šel v Rim, da se papežu podvrže.

Rusko-japonska vojna.

Petrograd 2. septembra. Reuterjev biró javlja, da so Japonci zasedli Ljaojang Doslej ni dobil generalni štab nobene nega potrdila te vesti in tudi ne verjame, da bi bilo poročilo resnično, kajti do Ljaojanga bi mogli Japonci le prodrati, če bi prej rusko armado porazili.

London 2. septembra. »Daily Mail« javlja, da so Japonci izgubili upanje zavzeti Port Artur z nasokom. Vojstvu je treba počitka in potreba je spraviti nova krđela pred oblegano trdnjavo. Tudi brodogve mora nekaj časa mirovati. Oficijozno se obvešča japonski narod, da Japoncem pred koncem septembra ne bo moč zavzeti Port Arturja.

London 2. septembra. Rusi so popolnoma zavarovani za slučaj, da bi jim mogli Japonci priti za hrbet. Več korespondentov je bilo med zadnjimi boji ranjenih; poročevalec lista »Novoe Vremja« je bil za svojo hrabrost dekoriran.

London 2. septembra. General Kuropatkin je vse svoje moči koncentriral pri Ljaojangu. Vsake pol ure pride tja vojaški vlak iz Mukdena, ki dovaža nova krđela. Japoncem se je posrečilo ustaviti prodiranje levega krila Rusov; na desnem krilu ne morejo doseči nobenih uspehov.

London 2. septembra. Reuterjev biro javlja, da je japonsko levo krilo danes pritrsnilo proti reki Taitsiho, desno krilo pa je pri Haingtaju zapleteno v krvav boj. Od srede do danes so Japonci izgubili že nad 10000 mož.

London 2. septembra. Listi prijavljajo obširna poročila o grozni bitki pri Ljaojangu dne 30. in 31. Na desni fronti so se Japonci petkrat zaleteli z bajoneti na Ruse, a so bili vselej odbiti. Čez 1000 topov je bilo v boju. Rusi so ujei dva japonska bataljona in 40 topov. Japonci so večkrat na svoje lastne oddelke streljali.

Gospodarstvo.

— Mestna hranilnica Ljubljanska. Meseca avgusta 1904 vložilo je v Mestno hranilnico ljubljansko 882 strank 489.718 K 08 h, 782 strank pa dvignilo 345.249 K 21 h.

— Kmetijska posojilnica ljubljanske okolice v Ljubljani. Bilančni izkaz za mesec avgust 1904. Aktiva: Gotovina blagajne 17.719 K 71 h, naložen denar 2.036.164 K 71 h, posojila 4.191.305 K 08 h, vrednostne listine 241.400 K, zadružni dom 186.057 K 53 h, prehodni zneski 1327 K 67 h, inventar 4200 K 27 h, zaostale obresti 31. decembra 1903 80.777 K 38 h. Pasiva: Zadružni deleži 24.942 K 8 h, hranilni vlogi 6.509.897 K 48 h, rezervni zaklad 98.450 K 41 h, pokojninski zaklad 9899 K 75 h, dividenda 1000 K, predplačane obresti 31. decembra 1903 14.427 K 46 h. Denarni promet 16.482.645 K 75 h. Upravno premoženje 6.758.952 K 43 h.

— Mestna hranilnica v Kranju. V mesecu avgustu 1904 je 401 stranka vložila 99.476 K 74 h, 276 strank dvignilo 55.860 K 74 h, 6 strankam se je izplačalo posojil 27.400 K, stanje hranilnih vlog 3.432.029 K 32 h, stanje posojil 2.003.069 K 64 h, denarni promet 246.322 K 93 h.

Monkey Brand

ZNAMKA Z OPICO

KAMEN ZA ČIŠČENJE

Snazi in lika istočasno.
Odpravi rjavino, nesnago in pege.

Splošno zastopništvo za Avstrijo: HENRIK STÖESSLER, DUNAJ, I. Freyung 6.

Skoro vse odvajalne kapljice, krogljice in grenčice delujejo drastično in s tem škodujejo organizmu. Nasprotno pa **želodčna tiaktura lekarnarja Piccolija v Ljubljani na Dunajski cesti** krepi organizem tudi po neprestani porabi. Zunanja naročila po povzetju. 1264-13

Umrli so v Ljubljani:

Dne 31. avgusta: Fran Jakopič, trgovec in posestnik, 82 let, Na Mirju št. 4, ostar.
Dne 1. septembra: Josip Merva, poštni poduradnik, 59 let, Francovo nabrežje št. 5, tuberkuloza.
V deželni bolnici:
Dne 29. avgusta: Margareta Jančar, šivilja, 36 let, Sepsis chronica. — Fran Malenšek, govec, 32 let, Diabetez mellitus. — Marjana Juvan, gostinja, 85 let, ostarelost.
V otroški bolnici:
Dne 30. avgusta: Ciril Kremžar, čevljarjev sin, 2 mes., akutni črevesni katar.

Borzna poročila.

Ljubljanska „Kreditna banka“ v Ljubljani. Uradni kurzi dun. borze 1. septembra 1904.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4% majeva renta	99-30	99-50
4-2% srebrna renta	100-20	100-40
4% avstr. krona renta	99-30	99-50
4% zлата	119-10	119-30
4% ogrska krona	97-10	97-30
4% zлата	118-80	119-00
4% posojilo dežele Kranjske	99-50	101-00
4% posojilo mesta Spljet	100-25	101-25
4% posojilo mesta Zadar	100-00	100-00
4% bos. herc. žel. pos. 1902	100-60	101-60
4% češka dež. banka k. o.	99-60	100-00
4% „Z. o.“	99-60	99-90
4% zst. pisma gal. d. hip. b.	101-70	102-15
4% pešt. kom. k. o. z.	106-50	107-50
4% pr.	100-50	101-00
4% dež. hr.	100-50	101-50
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100-20	101-20
4% obl. ogr. lokalnih žel.	100-00	101-00
4% leznic d. dr.	100-75	101-75
4% obl. češke ind. banke	98-50	98-50
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99-10	100-10
4% prior. dol. žel.	306-10	308-10
3% juž. žel. kup. 1 1/2%	101-10	102-10
4% avst. pos. za žel. p. o.	101-10	102-10

Srečke.

Srečke od 1. 1854	152-90	153-90
„ 1860 1/2	257-00	261-00
„ 1864	161-50	163-50
tizske	304-00	314-00
zem. kred. I. emisije	296-00	307-00
„ II.	267-00	275-00
ogr. hip. banke	93-00	97-00
srb. s. frs. 100	130-25	131-25
turške	461-00	472-00

Delnice.

Južne železnice	88-30	89-30
Državne železnice	639-25	640-25
Avstr.-ogr. banane delnice	1615-00	1624-00
Avstr. kreditne banke	648-00	649-00
Ogrske	759-00	760-00
Zivnostenske	249-50	250-50
Premogokop v Mostu (Brüx)	639-00	642-00
Alpske motan	442-90	443-90
Praske žel. ind. dr.	2310-00	2326-00
Rima-Murányi	504-00	505-00
Trbovlske prem. družbe	303-00	306-00
Avstr. orožne tovr. družbe	482-00	487-00
Češke sladkorne družbe	172-00	176-00

Valute.

C. kr. cekin	11-34	11-39
20 franki	19-03	19-06
20 marke	23-44	23-52
Sovereigns	23-92	24-00
Marke	117-15	117-35
Laški bankovci	94-95	95-10
Rublji	2-53	2-54
Dolarji	4-84	5-00

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306 2. Srednji zračni tlak 736 0 mm

Sept.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
1.	9. zv.	734 7	16 6	sl. szahod	oblačno
2.	7. zv.	734 7	13 0	sl. sever	oblačno
2.	2. pop.	734 2	20 0	sl. jug	sk. obláč.

Srednja včerajšnja temperatura: 17 9°, normale: 19 9°. — Padavina v mm 6 5. Po polnoči močna nevihta.

Za trgovce!

Najlepši prostor za trgovino v Celju prodajalna v hiši Posojilnice, na oglu Rotovške in Graške ulice, v katerih se ves promet v Celju koncentruje, se s 1. novembrom t. l. odda v najem. Natančnejši pogoji se izvedo pri ravnateljstvu Posojilnice v Celju.

Tužnim srcem javljamo žalostno vest, da je naš preljubljeni soprog, oziroma oče, tast in stari oče, gospod

Josip Ožura

posestnik, trgovec, župan, c. kr. poštar, imetelj srebrnega zaslužnega križca s krono itd.

danes zjutraj ob 7. uri, v 64. letu svoje dobe, spravljen z Bogom, mirno v Gospodu zaspal. 2499

Pogreb dragoga rajnika boče v soboto, 3. septembra, ob 10. uri dopoldne.

Marja Ožura, soproga. — Marja Podnar roj. Ožura, hči. — Tomo Podnar, zet. — Vnuki in vnukinje.

Osilnica, 1. septembra 1904.

Marja Kobilca naznanja v svojem in v imenu svojih hčera Marije in Ivane sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je njen iskreno ljubljeni, edini sin, oziroma brat, gospod

JOSIP KOBILCA

bivši rezervni poročnik in hišni posestnik

nocoj ob 1/2 1. uri po mnogoletni mučni bolezni, previden s svetotajetvi za umirajoče, v 39. letu življenja, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bo v soboto, dne 3. septembra, ob 5. uri popoldne in hiše žalosti, Mestni trg št. 23, na pokopališče k sv. Krištofu.

Zadušne svete maše se bodo darovale v stolni cerkvi sv. Nikolaja. Nepozabnega pokojnika priporočamo v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, 2. septembra 1904.

Venci se hvaležno odklanjajo in se prositi tihega sozolja. 2496

Krojaški pomočnik

dober delavec, se takoj sprejme za fino, veliko in trajno delo.

Kje — pove upravništvo „Slov. Naroda“ 2432-3

Sprejme se agent

zmožen pravilne slovenske in nemške korespondence. Prednost imajo oni, ki pišejo tudi laško.

Ponudbe pod T. S., pos'e restantne, Ljubljana. 2436-3

Brezkrajno

rodovinsko srečo jamči prevažna knjiga o preobilnem blagoslovu z otroki. Z več kot tisoč zahvalnicami pošilja diskretno za 90 h v avstr. znamkah

gospa A. Kaupa, Berlin, SW. 28, Lindenstr. 59.

Znižane cene!

Samo 6 dni iz Havra v New-York

vozijo zanesljivo najhitrejši brzoparniki „Francoske prekomorske družbe“.

Edina najkrajša črta čez Bazel Pariz in Havre v Ameriko.

Veljavne vozne liste in brezplačna pojasnila daje edino 236-17

oblastveno potrjena potovalna pisarna Ed. Šmarda v Ljubljani, Dunajska cesta 6 blizu znane gostilne „pri Figovcu“.

Indra Tea

najfinejši in najboljši čaj na svetu.

Najfinejši zajutrek, izvrstna južina. 2293-7

Najboljše sredstvo proti prehladi. Osobito priporočljiv za pokvarjen želodec. Pospešuje prebavo ter brani želodec boleznim.

Dobiva se v drogerijah in boljših trgovinah s specializiranim in delikatesnim blagom.

Naraven le v originalnih zavojih s stalno ceno. Na veliko pošilja

Indra Tea Import Company Trst 3.

Nezpremohljive

haveloke in pelerine, plašče za dame

(Brunnenmäntel) 2409-5

najnovjša zelo praktična fazona, priporočata

Gričar & Mejač

Ljubljana, Prežernove ulice šte. 9.

Spretnega 2484 1 gostilničarja za Šiško

išče za 1. december t. l. ali pa takoj uprava pivovarne bratov Reininghaus v Šiški pri Ljubljani.

Veliko presenečenje!

Nikdar v življenju več take prilike!

500 komadov za gl. 180.

I prekrasno pozlačena, 36 ur idoča precizijska ura z verižico, natančno idoča, za kar se 3 leta jamči. I moderna svileni kravat za gro spode, 3 komadi ff. žepnih robcov, 1 elegant prstan za gospode s ponarejenim žlahtnim kamnom, 1 dulcec (ustnik) za smotke iz jantarja, 1 elegantna damska broža, novost, 1 prekrasno žepno toaletno zrcalce, 1 usnjat mošniček za denar, 1 žepni nožek s pripravo, 1 par manjšetnih gumbov, 3 naprsni gumbi, vsi iz double-zlata s patentiranim zaklepom, mičen album s 36 prekrasnimi slikami, 5 saljivih predmetov, ki vzbujajo pri mladih in starih veliko veselost, 1 jako koristno navodilo za sestavljanje pisem, 20 predmetov, potrebnih za dopisovanje, in še čez 400 raznih predmetov, ki so v domačiji neobhodno potrebni. Vse skupaj za uro vred, ki je sama tega denarja vredna, velja samo gl. 180. Razpošilja proti poštnemu povzetju, ali če 2470 se denar naprej pošlje

Dunajska razpošiljalna tvrdka Ch. Jungwirth, Krakov št. 105. NB. Za neugajajoče se vrne denar.

Grenčica „Florian“ in likér 5-200 „Florian“ najboljša kapljica za želodec.

Krojaškega pomočnika

spretnega in dobro izurjenega v izdelovanju hlač sprejme takoj proti dobri plači

Franc Kraigher

krojač 2496-1

Kongresni trg št. 5.

Dijake

iz dobre rodbine sprejme v dobro oskrbo in vestno nadzorstvo boljša rodbina brez otrok. Posebna soba.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“ 2488-1

Dobro idoča gostilna

se odda kavclje zmožnemu prevzemniku na račun.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“ 2409

Sprejmejo se pod jako ugodnimi pogoji solidni in spretni zavarovalni potovalci.

Ponudbe naj se pošiljajo pod „zavarovalni potovalci“ na upravništvo „Slov. Naroda“ 921-44

Lovskega čuvaja

išče lovsko društvo na Vrhniki.

Prosilci slovenskega in nemškega jezika zmožni, naj svoje prošnje, opremljene s sposobnostimi izpričevali, vložijo do 15. septembra t. l. pri zgoraj navedenem lovskem društvu.

Plača po dogovoru. 2486-1 Za lovsko društvo: Načelnik: Karel Mayer.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. junija 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 5 m zjutraj osebni vlak v Trbiž od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzen, Marij na vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 12. uri 10 m popoldne osebni vlak v Podnart-Kropo le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 3. uri 56 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezernu, Inomost, Bregenc, Curib, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, (Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osebni vlaki. Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m pop. istotako. — Ob 2. uri 10 m popoldne osebni vlak v Grosuplje od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m zjutraj osebni vlak v Dunaja čez Amstetten, Monakovo, (Monakovo-Ljubljana direktni voz I. in II. razreda), Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m zjutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osebni vlak v Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Prago (Praga-Linc Ljubljana direktni voz I. in II. razreda), Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curib, Bregenc, Inomost, Zell ob jezernu, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osebni vlak v Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovoga, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 30 m zvečer v Lesc-Bleda le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 8. uri 44 m zvečer osebni vlak v Dunaja, Lipskega, Prage, Franzensfeste, Karlovih varov, Heba, Plzna, Budejovic, Lince, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal v Inomosta in Solnograda. — Ob 10. uri 40 m ponoči osebni vlak s Trbiža od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Ob 9. uri 22 m ponoči osebni vlak v Grosuplje od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. v KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Cas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rez. fondi: 29.217.694 46 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 78.324.623-17 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko narodno upravo.

Vsa pojasnila daje: Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah šte. 12. 3-101

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder postuje

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnkoristne namene.